

- Залучення вчених, які працюють над створенням інновацій в університетах та бізнес-школах.
- Забезпечення інноваційних підприємств пільгами на амортизаційні відрахування та технологічні оснащення.
- Проведення конкурсного відбору на отримання державного замовлення.
- Зменшення державного втручання в розвиток техніки, науки.
- Впровадження співпраці між бізнес-школами та університетами.
- Використання нетарифної політики імпорту та експорту для захисту українських виробників.

Отже, інноваційна діяльність є однією з найважливіших складових економіки передових країн. Україна також має потенціал, але через недостатню кількість досвіду, знань та невиконання нормативно-правових засад, важко уявити, наскільки тривалою буде стагнація даної діяльності. Чим раніше державне регулювання візьме за мету впровадити нові методи розвитку інноваційної діяльності, тим скоріше ми побачимо зрушення в економіці.

Список використаних джерел

1. Київська обласна державна адміністрація. 2016 [Електронний ресурс]. – <http://www.kyiv-obl.gov.ua>
2. «5 причин не виводити бізнес із України». 2015 [Електронний ресурс]. – <http://biz.liga.net>
3. Стратегічні виклики XXI століття суспільству та економіці України / за ред. акад. НАНУ В.М. Гейця, акад. НАНУ В.П. Семиноженка, чл.-кор. НАНУ В.С. Кваснюка. – К. : Фенікс, 2007. – Т.2. – 564 с.
4. Стратегія інноваційного розвитку України на 2010-2020 роки в умовах глобалізації цих викликів / авт. упоряд.: Г.О. Андрощук, І.Б. Жилиєв, Б.Г. Чижевський, М.М. Шевченко. – К. : Парламентське видавництво, 2009. – 632 с.
5. Державно-регіональна політика України: особливості та стратегічні пріоритети : Монографія / за ред. З.С. Варналя. – К. : НІСД, 2007. – 768 с.

Дробязко Віталій Вадимович

Луганський національний аграрний університет

СТРУКТУРА ТА ДИНАМІКА РИНКУ ЗЕРНА УКРАЇНИ

Пріоритетним завданням розвитку будь-якої держави завжди вважалося забезпечення населення продовольством, а країни, що успішно вирішили продовольчу проблему, й дотепер очолюють рейтинг найрозвиненіших країн світу. Продовольство є найважливішим елементом системи життєзабезпечення людини і населення країни у цілому. Дефіцит його сприймається як нещастя, що вимагає оперативного втручання держави та її швидкого реагування [1, с. 162].

Основні позиції на світовому ринку продовольства займають зернові і продукти їх переробки, олієнасінні, рослинні олії, жири, шроти, овочі і фрукти, м'ясо і м'ясопродукти, молочні продукти, кава, какао, чай, цукор, риба та морепродукти.

Таблиця 1

Виробництво сільськогосподарських культур, тис. т.

Роки	Культури зернові та зернобобові ¹	Буряк цукровий фабричний	Соняшник	Картопля	Культури овочеві	Культури плодові та ягідні
2009	46028	10068	6364	19666	8341	1618
2010	39271	13749	6772	18705	8122	1747
2011	56747	18740	8671	24248	9833	1896
2012	46216	18439	8387	23250	10017	2009
2013	63051	10789	11051	22259	9873	2295
2014	63859	15734	10134	23693	9638	1999
2015	60126	10331	11181	20839	9214	2153
2016	66088	14011	13627	21750	9415	2007
2017	61917	14882	12236	22208	9286	2048

За останні вісім років видна тенденція до зростання виробництва культур. Більш за всього зросло виробництво соняшника майже в два рази (6364 тис.т 2009р - 12236 тис.т 2017р) Культури зернові та зернобобові зросли за цей же період на 34% (46028 тис.т 2009р - 61917 тис.т 2017р). Найбільше зростання виробництва соняшнику було у 2016 році в порівнянні з 2015 і склало 18% а вже в 2017 в порівнянні з 2016 було зменшення на 11%(таблиця 1) [2]

Таблиця 2

Урожайність сільськогосподарських культур, ц з 1 га площі збирання

Роки	Культури зернові та зернобобові ¹	Буряк цукровий фабричний	Соняшник	Картопля	Культури овочеві	Культури плодові та ягідні ²
2009	29,8	315	15,2	139	183	70,7
2010	26,9	279	15,0	132	174	78,2
2011	37,0	363	18,4	168	195	84,9
2012	31,2	411	16,5	161	199	89,9
2013	39,9	399	21,7	160	200	103,5
2014	43,7	477	19,4	176	208	95,2
2015	41,1	436	21,6	161	206	104,5
2016	46,1	482	22,4	166	211	101,9
2017	42,5	475	20,2	168	208	103,1

Врожайність соняшника збільшилась на лише на 32% (15,2 ц 2009р - 20,2 ц 2017р). Культури зернові та зернобобові зросли за цей же період на 42% (29,8 ц 2009р - 42,5 ц 2017р). Аналізуючи таблицю 1 ми бачимо поступове збільшення врожайності з коливаннями у 2012 році та 2017 році. Основними причинами падіння виробництва рослинницької продукції, як зазначається в аналітиці міністерства, стало отримання меншого обсягу врожаїв більшості с/г культур внаслідок зниження врожайності на тлі несприятливих погодних умов у період їх вегетації, дозрівання та збирання.[3]

Проаналізувавши виробництво зернових культур та соняшнику були виявлені тенденції до збільшення виробництва зерна не пропорційна збільшенню врожайності культур найбільш це виражено у соняшнику, виробництво зросло майже в двічі (6364 тис.т 2009р - 12236 тис.т 2017р) але врожайність тільки на 32% (15,2 ц 2009р - 20,2 ц 2017р) що може свідчити тільки про збільшення посівних площ соняшника з кожним роком тим самим призводячи до нераціонального використання посівних площ, що може призвести до падіння врожайності у майбутньому. А також про зменшення посівів інших культур в наслідок чого соняшник стає основною статтею прибутків сільського господарства що при коливаннях цін на соняшник може призвести до великих збитків.

Список використаних джерел

1. Побоченко Л.М., Циганков Е.В. Перспективи вирішення проблеми голоду та недоїдання у світі. Україна і світ: перспективи та стратегії розвитку: ефект. зб. наук. пр. 2015. № 1. С. 162-175.
2. Рослинництво [Електронний ресурс] // Державна служба статистики України. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.ukrstat.gov.ua>
3. Інформаційно-аналітичні матеріали [Електронний ресурс] // Міністерство економічного розвитку і торгівлі України. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.me.gov.ua>